

Çocuk ve Balık Kartalı

Çınar BİBER

Çocuk ve Balık Kartalı

Çınar BİBER

Her sabah, hardal sarısı yağmurluklu ve kırmızı lastik çizmeli bir çocuk, evinin yakınındaki nehre yürürdü. Suyun çok üstünde süzölen büyük balıkçı kuşları olan balık kartallarını izlemeyi çok severdi. Çantasına koyduđu eskiz defteri ve kalemiyle düz bir kayanın üstüne sessizce oturur, beklerdi. Sıcak kahverengi teni, kıvrıcık siyah saçları ve hiç solmayan parlak, meraklı bir gülümsemesi vardı.

Balık kartalı görkemli bir kuştur; kanat açıklığı bir yetişkinin kolları kadar geniştir. Koyu kahverengi sırtı ve kanatları, beyaz başı ve alt kısımlarıyla tezat oluşturunuyordu. Keskin sarı gözleri aşağıdaki suyu tarar, kancalı siyah gagası bir balık yakalamaya hazır beklerdi. Çocuk, kuşun havada asılı kalışını, sonra ayakları önde nehre dalışını izledi. Şıp! Pençelerinde gümüş bir balıkla yükseldi.

Çocuk bir doğa günlüğü tutmaya karar verdi. İlk sayfaya, balık kartalını uzun bir dal yuvasının üstünde tünemiş halde çizdi. Şöyle yazdı: 'Balık kartalları balıkçı kuşlardır. Balık yerler. Aylarını görebilmek için temiz suya ihtiyaçları vardır.' O gün nehrin ne kadar berrak görüldüğünü, cam gibi parıldadığını not etti. Bu muhteşem kuşlar hakkında her şeyi öğrenmek istiyordu.

Çocuk her gün günlüğüne yeni şeyler ekledi. Balık kartalını dalarken çizdi; kanatları bir ok gibi geriye katlanmıştı. Avını yakaladıktan sonra tüylerindeki suyu nasıl silkelediğini yazdı. Yakaladığı balığın boyutunu ve kaç dalış yaptığını not etti. Eskiz defteri, özenli el yazısıyla yazılmış çizimler ve bilgilerle doldu.

Bir öğleden sonra çocuğun arkadaşı ziyarete geldi. Açık tenli, düz kıvılc saçlı ve yuvarlak gözlüklüydü. Gök mavisi bir kapüşonlu giymiş, yeşil bir sırt çantası taşıyordu. 'Ne yapıyorsun?' diye sordu, omzunun üstünden bakarak. Çocuk ona günlüğünü gösterdi. 'Balık kartallarını inceliyorum,' dedi. 'Onlar nehirdeki en iyi balıkçılar!'

Arkadaşı, çocuk anlattıkça hevesle dinledi. 'Balık kartallarının temiz suya ihtiyacı var,' dedi çocuk. 'Nehir kirliyse balıkları göremezler ve aç kalırlar.' Sayfaları çevirip ona çizimlerini gösterdi. 'Şuna bak—kafasından daha büyük bir balık yakalıyor!' Arkadaşının gözleri gözlüklerinin ardında kocaman açıldı.

Arkadaşı, 'Suyun temiz olduğunu nereden biliyorsun?' diye sordu. Çocuk nehri işaret etti. 'Ne kadar berrak olduğunu görüyor musun? Dipteki taşları görebiliyorum. Bu, suyun sağlıklı olduğu anlamına gelir.' Ona nehri küçük dalgacıklarla ve yüzen balıklarla çizdiği bir sayfayı gösterdi. 'Su temiz olduğunda balıklar sağlıklı olur, balık kartalları da sağlıklı olur.'

Çocuk ve arkadaşı suyu test etmeye karar verdiler. Bir kavanozu nehir suyuyla doldurup çökmesini beklediler. Çocuk günlüğüne yazdı: 'Su berrak. Çamur ya da çöp yok.' Sığ sularda kıpır kıpır yüzen küçük balıklar gördüler. 'Balık kartallarının burada yiyecek bol,' dedi çocuk. 'Ama bütün nehirler böyle değil.'

Arkadaşının bir fikri vardı. 'Nehirleri temiz tutmak hakkında bir afiş yapalım,' dedi. Dalan bir balık kartalı çizdiler ve şöyle yazdılar: 'Temiz su = mutlu balık kartalları!' Afişi nehrin yanındaki çite astılar. Diğer çocuklar durup baktılar. Çocuk gurur duydu. Küçük eylemlerin bile yardımcı olabileceğini biliyordu.

O akşam çocuk balık kartalını yine izledi. Yuvasında oturmuş, bir balığı parçalıyordu. Sahneyi dikkatle çizdi. Şöyle yazdı: 'Balık kartalları yırtıcıdır. Bol balıklı sağlıklı nehirlerle ihtiyaçları vardır.' Her şeyin nasıl birbirine bağlı olduğunu düşündü—su, balıklar, kuşlar. Büyük, güzel bir yapboz gibiydi.

Ertesi gün çocuk günlüğünü okula getirdi. Sınıf arkadaşlarına balık kartalı çizimlerini ve berrak nehri gösterdi. 'Bu kuşların yardımımıza ihtiyacı var,' dedi. 'Çöp atmadan ve başkalarına da anlatarak nehri temiz tutabiliriz.' Arkadaşı başını salladı. 'Hepimiz nehir kahramanı olabiliriz!' diye ekledi. Sınıf alkışladı.

Çocuk ve arkadaşı bir nehir temizliği günü düzenlediler. Arkadaşlarını ve ailelerini davet ettiler. Herkes eldiven giydi ve çanta taşıdı. Kıyı boyunca çöpleri topladılar. Çocuk bir plastik şişe buldu ve günlüğüne yazdı: 'Bu, balıklara ve balık kartallarına zarar verebilir.' Üç büyük çantayı çöple doldurdular.

Temizlikten sonra çocuk nehrin kıyısına oturdu ve süzölen bir balık kartalını izledi. Yükseklerde daireler çizdi, sonra daldı ve bir balık yakaladı. Gülömsedi. Günlöğü notlar ve resimlerle doluydu ama en güzel kısmı öörendiklerini paylaşmaktı. Temiz suyun balık kartallarına yardımcı olduöunu ve insanların fark yaratabileceöini biliyordu.

Arkadaşı geldi ve günlüğe baktı. 'Bunu daha çok kişiye göstermelisin,' dedi. 'Belki kopyalarını çıkarabiliriz.' Çocuk başını salladı. Öğleden sonrayı ek resimler çizip basit bilgiler yazarak geçirdiler. 'Balık Kartallarının Temiz Nehirlere İhtiyacı Var' başlıklı küçük bir kitapçık yaptılar. Kopyalarını komşularına ve arkadaşlarına verdiler.

Günlüğünün son sayfasına çocuk, pençelerinde bir balıkla, parıldayan bir nehrin üzerinde uçan büyük bir balık kartalı çizdi. Şöyle yazdı: 'Sağlıklı nehirler yırtıcıları besler. Suya sahip çıktığımızda balık kartallarına da sahip çıkarız.' Günlüğü kapattı, mutlu hissediyordu. Bir sonraki keşfini görmek için sabırsızlanıyordu.

Çocuk ve arkadaşı nehrin kıyısında durup süzülen balık kartalını izlediler. Mükemmel bir gündü. Çocuk, 'Hepimiz suyun temiz kalmasına yardımcı olabiliriz,' dedi. Arkadaşı gülümsedi. 'Ve balık kartalları balık tutmaya devam edecek!' dedi. Kol kola girip eve doğru yürüdüler, bir sonraki maceraya hazırıldılar. Nehir, geniş mavi gökyüzünün altında berrak ve parlak bir şekilde akmaya devam etti.